

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- 1) Nesprávné právní posouzení, nedostatečné vyšetřování a nedostatečné odůvodnění s odkazem na článek 12 nařízení č. 4254/88 ⁽¹⁾, ve znění změn

Pomoc realizovaná navrhovatelkou a financovaná z EFRR byla jednotné povahy, jak bylo potvrzeno zněním jak rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 1986, kterým byl udělen příspěvek, jenž je předmětem tohoto řízení, tak článkem 12 nařízení Rady (EHS) č. 4254/88, ve znění článku 1 nařízení Rady č. 2083/93 ⁽²⁾.

Z toho tedy vyplývá, že dotčená pomoc nemohla být, jak Soud prvního stupně nesprávně usoudil, rozdělena do několika funkčních částí, a že tudíž pozastavení pouze části této pomoci ze soudních důvodů, které mělo dopad na čas dokončení projektu, vyžadovalo, aby pomoc upravená článkem 12 byla rozšířena na celý projekt financovaný na základě rozhodnutí ze dne 18. prosince 1996.

- 2) Nesprávné právní posouzení, nedostatečné vyšetřování a porušení práva na obhajobu s odkazem na článek 4 rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 1986

Na rozdíl od toho, co se uvádí v napadeném rozsudku, v řízení v prvním stupni Ente per le Ville Vesuviane mělo důkazy, že probíhající práce prováděné ve Villa Ruggiero (jedné ze tří vil, které byly předmětem finanční pomoci na základě rozhodnutí ze dne 18. prosince 1986) byly pozastaveny ze soudních důvodů od roku 1989 až do konce roku 1996 – a tudíž nebyly vůbec dokončeny v roce 1992, jak tvrdily italské státní orgány.

V tomto kontextu, stejně jak to bylo vysvětleno rovněž před Soudem prvního stupně, účast Ente na řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, měla rozhodující význam, jelikož Komise vzhledem k výše zmíněným důkazům – které byly navrhovatelkou předloženy za tímto účelem – a s ohledem na jednotnou povahu pomoci realizované navrhovatelkou, uznala použití výjimky stanovené v článku 12 nařízení č. 4254/88, ve znění změn, ohledně pomoci, bez ponechání si jakékoliv možnosti dříve ukončit financování udělené v roce 1986.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 4254/88 ze dne 19. prosince 1988, kterým se stanoví prováděcí ustanovení k nařízení (EHS) č. 2052/88, pokud jde o Evropský fond regionálního rozvoje (Úř. věst. L 374, s. 15) (neoficiální překlad).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2083/93 ze dne 20. července 1993, kterým se mění nařízení (EHS) č. 4254/88, kterým se stanoví prováděcí ustanovení k nařízení (EHS) č. 2052/88, pokud jde o Evropský fond regionálního rozvoje (Úř. věst. L 193, s. 34) (neoficiální překlad).

Žaloba podaná dne 9. října 2007 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

(Věc C-457/07)

(2007/C 297/47)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: S. Pardo Quintillán a P. Andrade, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Portugalská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z rozsudku Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. listopadu 2005 vyhlášeného ve věci C-432/03, Komise v. Portugalská republika;
- uložit Portugalské republice penále ve výši 37 400 eur denně až do doby, než splní povinnosti vyplývající z rozsudku Soudního dvora;
- uložit Portugalské republice denní pokutu ve výši 5 280 eur ode dne 10. listopadu 2005, dne, kdy byl vyhlášen rozsudek konstatující porušení, až do dne, kdy portugalský stát splní povinnosti vyplývající z rozsudku nebo až do doby, která byla stanovena v souladu s článkem 228 ES;
- uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise se domnívá, že Portugalská republika nadále omezuje přístup na trh tím, že vyžaduje předchozí schvalovací řízení pro nové stavební materiály, pro které neexistují technické specifikace ani vzájemné uznávání, za účelem potvrzení vhodného charakteru zmíněného materiálu ve vztahu k určeného používání. Portugalská republika rovněž omezuje přístup na trh tím, že neuznává rovnocennost osvědčení vydaných jinými členskými státy, pokud jde o nové materiály, pro něž neexistuje technická specifikace, pokud o uznání požádá jiný hospodářský subjekt než výrobce nebo jeho zmocněnec.

Portugalské právní předpisy stále neupřesňují kritéria, která musí použít správní orgány, pokud jde o posuzování žádosti o schválení způsobem, který zabrání svévůli. Kritéria stanovená portugalským zákonem, která mají být použita v rámci rozhodnutí o uznávání v případě, že neexistuje technická specifikace, jsou neobjektivní a diskriminační.

Portugalská republika stále nepřijala opatření, která měla přijmout ohledně hospodářských subjektů, na něž se použije zákon, který je v rozporu s články 28 ES a 30 ES.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Unabhangiger Finanzsenat, Auenstelle Graz (Rakousko) dne 9. řijna 2007 – Veli Elshani v. Hauptzollamt Linz

(Věc C-459/07)

(2007/C 297/49)

Žaloba podaná dne 10. řijna 2007 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

Jednací jazyk: němčina

(Věc C-458/07)

(2007/C 297/48)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Unabhangiger Finanzsenat, Auenstelle Graz

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: P. Andrade a G. Braun, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Účastníci původního řízení

Žalobce: Veli Elshani

Žalovaný: Hauptzollamt Linz

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Portugalská republika tím, že nezajistila, aby byl pro koncové uživatele přístupný alespoň jeden úplný účastnický seznam a alespoň jedna úplná telefonní informační služba o účastnických číslech v souladu s ustanoveními čl. 5 odst. 1 a 2 a čl. 25 odst. 1 a 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice a

— uložit Portugalská republika náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V Portugalsku telefonní účastníci Vodafone, kteří chtěli být uvedeni v účastnickém seznamu univerzální služby, v něm stále ještě nejsou uvedeni.

Regulační orgán ANACOM ještě stále nerozhodl o formátu a podmínkách poskytování dotčených informací. Za současnou právní situaci je odpovědný portugalský stát.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367.

1) Podmínky pro uplatnění zániku celního dluhu čl. 233 prvního pododstavce písm. d) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92⁽¹⁾, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „celní kodex“), se neváží na okamžik vzniku celního dluhu, nýbrž na dobu po vzniku celního dluhu, jelikož předpokládají celní dluh „vzniklý“ podle článku 202 celního kodexu.

Musí být slovní spojení „při protiprávním vstupu“ ve smyslu čl. 233 prvního pododstavce písm. d) celního kodexu vykládáno v tom smyslu, že

— vstup zboží na celní území Společenství, u kterého vznikl celní dluh podle článku 202 celního kodexu, končí jeho vstupem u pohraničního celního úřadu nebo na jiném místě určeném celními orgány, nejpozději však okamžikem opuštění celního prostoru pohraničního celního úřadu nebo jinak určeného místa, jelikož zboží se tím dostalo dovnitř celního území, takže zajištění nebo zabavení zboží po tomto okamžiku nevede k zániku celního dluhu

nebo že

— vstup zboží na celní území Společenství, u kterého vznikl celní dluh podle článku 202 celního kodexu podle ekonomického přístupu trvá tak dlouho, dokud ještě trvá jeho přeprava jakožto jednotná operace navazující na vstup zboží na celní území, a zboží v celním území tedy ještě nedorazilo na první místo určení a tam se jeho pohyb zastavil, takže zajištění a zabavení zboží až do tohoto okamžiku vede k zániku celního dluhu?